

AÏLLAT

Laura Casanovas Díez

Flotant sobre un cel blau veig passar els meus records, com núvols en l'aire, que em freguen la punta dels dits i hi deixen aquella fragància delicada. Sóc dins una bombolla, amb la que puc viatjar allà on desitgi, visitar el que més m'agradi i sentir-me lliure en un món sense límits. Vesteixo un vestit verd de seda que m'arriba fins els genolls, amb unes ballarines als peus d'un color més claret. La bombolla no em deixa veure amb claredat el que m'envolta, però jo m'imagino que és un món com el dels somnis.

Veig passar un ocell blanc pel meu cantó, té el plomatge llis i inclinat per la rapidesa del seu vol, sembla que a la cua hi té alguna ploma més grisosa, tit i que no ho acabo de veure bé. El vull seguir per submergir-me en noves aventures, però no puc, tinc el temps just per viure allò que ja està planejat. Sobrevolo Praga, la ciutat més desitjada, la que des de petita vaig enyorar, i és que aquí és on vivia la meua vida. Però ara no tinc temps per pensar en això, necessito veure el mar, tastar l'aigua que diuen que és salada, volar fins a la lluna i descobrir l'olor que fa.

Necessito fer tantes coses que m'espanto quan veig el temps que em queda. Crec que d'aquí poc m'hauré de despertar, i hauré d'esperar un dia més per a tornar somniar meravelles. I és que, en un hospital com el meu, tancat en aquesta mena de bombolla, és molt difícil recórrer món d'alguna altra manera.